

До головного лікаря закладу охорони здоров'я звернувся адвокат М. із запитом від 12.07.2008 р., у якому містилася вимога надати довідку про час і привід виклику швидкої медичної допомоги до малолітньої гр. І., 2005 р.н., а також про те, до якої установи її шпиталізовано. Адвокат у клопотанні зазначив, що цей документ необхідний йому для підготовки цивільної справи на прохання батька малолітньої. Не отримавши бажаної відповіді з лікувальної установи, адвокат М. подав скаргу до прокуратури області. Мотивацією скарги було те, що, на думку адвоката, витребувана інформація не є державною таємницею чи конфіденційною інформацією і посилання службовця лікарні на ст. 40 Основ законодавства України про охорону здоров'я є безпідставним. Адвокат також зазначив, що, відповідно до Закону України "Про адвокатуру", подавати документ, який засвідчує його повноваження на представлення інтересів особи, не потрібно, оскільки запит зроблено на усне прохання батька дитини.

Чи правильно діяв головний лікар? Чи коректним є запит, надісланий адвокатом?

Правовий аналіз цієї ситуації, що нерідко трапляється у юридичній практиці у галузі медичного права, дає підстави стверджувати про недостатню обізнаність правників у цій дуже непростій царині юриспруденції. Організатори охорони здоров'я інколи адекватніше за юристів застосовують законодавство у галузі охорони здоров'я. Тож спробуємо проаналізувати цей випадок з практики і дати відповіді на поставлені запитання.

Відповідно до ст. 23 Закону України "Про інформацію" ("Інформація про особу"), основними даними про особу (персональними даними), зпоміж іншого, є відомості про стан здоров'я. Інформація про особу охороняється Законом. Відомості, які хотів отримати адвокат, а саме про час і привід виклику швидкої медичної допомоги до гр. І. (запит від 12.07.2008 р.), становлять медичну інформацію, відповідно до ст. 285 Цивільного кодексу України, ст. 39 Основ законодавства України про охорону здоров'я та Рішення Конституційного Суду України від 30.10.1997 р. (справа К. Устименка). Згідно з цим Рішенням Конституційного Суду України, медична інформація за своїм правовим режимом належить до конфіденційної, тобто інформації з обмеженим доступом.

Згідно з ч. 2 ст. 285 Цивільного кодексу України та ч. 2 ст. 39 Основ законодавства України про охорону здоров'я, право на інформацію про стан здоров'я дитини мають батьки. Відповідно право витребувати цю інформацію мав сам батько, оскільки гр. І., згідно з чинним законодавством, вважається дитиною (ст. 1 Конвенції ООН 1989 р. (ратифікована Україною у встановленому законодавством порядку у 1991 р.), ст. 6 Сімейного кодексу України), але за умови подання ксерокопії свідоцтва про народження дитини та ксерокопії паспорта батька на підставі Закону України "Про звернення громадян".

Адвокат М. жодних документів, які б засвідчували його повноваження у цьому випадку, не подав. Відповідно до ч. 2 ст. 6 чинного Закону

України „Про адвокатуру”, адвокат має право представляти і захищати права та інтереси громадян і юридичних осіб за їх дорученням у всіх органах, підприємствах, установах і організаціях, до компетенції яких входить вирішення відповідних питань. Адвокат некоректно і неправильно тлумачить чинну нормативно-правову базу України, у тому числі у галузі охорони здоров'я. Згідно з чинним законодавством, адвокату слід було до запиту про медичну інформацію додати або довіреність, посвідчену в установленому законом порядку, або договір про надання правової допомоги (замовник у справі — батько малолітньої).

На сьогодні для адвоката М. медична інформація про гр. І. становить медичну таємницю, відповідно до ст. 286 Цивільного кодексу України та ст. 39-1 Основ законодавства України про охорону здоров'я. А згідно з ч. 3 ст. 46 Закону України “Про інформацію” та ст. 40 Основ законодавства України про охорону здоров'я, відомості, які стосуються лікарської таємниці, розголошенню не підлягають.

Отже, службова особа закладу охорони здоров'я, яка зазначила, що для отримання медичної інформації про гр. І. адвокату слід подати документ, який засвідчує його повноваження на представництво інтересів, надала відповідь правнику згідно з чинним законодавством. А адвокату, щоб отримати бажану інформацію, слід оформити запит відповідно до вимог закону і подавати його ще раз. Відповідь із закладу охорони здоров'я у жодному випадку не порушує прав людини, а, навпаки, автор відповіді стоїть на захисті права фізичної особи на таємницю про стан її здоров'я.

*Консультації підготували
Юрій Гуменюк та Ірина Дячук,
старші юристи ЮФ “MedLex”*